

РЕШЕНИЕ

№ 6285

гр. София, 02.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7559** по описа за **2021** година докладвано от съдия Диана Стамболова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Дирекция „Инспекция по труда“-гр. С. срещу Решение от 10.03.2021г. по НАХД № 18689/2019г. на СРС, 122 състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № 22-005918/11.11.2019г., издадено от Директора на дирекция „Инспекция по труда“- [населено място]. С доводи за незаконосъобразност на решението, моли съда да постанови решение, с което да го отмени и вместо него да постанови друго, с което да потвърди наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът чрез процесуален представител поддържа жалбата. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – [фирма] - [населено място], представлявано от управителя К. Ж. Р., чрез процесуален представител адвокат К. оспорва жалбата. Претендира присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

Производството пред районния съд е образувано по жалбата на [фирма] - [населено място] срещу наказателно постановление № 22-005918/11.11.2019г., издадено от Директора на дирекция „Инспекция по труда“- [населено място], с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв. за нарушение на чл. 7 вр. с чл.2, ал.1 от Наредба за условията и реда за командироване и изпращане на

работници и служители в рамките на предоставяне на услуги, затова че на 30.05.2019г. в [населено място], дружеството не е уредило с командирания лице П. К., преди командирания му на 31.05.2019г. допълнително писмено споразумение за изменение на съществуващото трудово правоотношение за срока на командирания, каквото предоговаряне предписва чл.121а, ал.1 от Кодекса на труда /КТ/.

С Решение от 10.03.2021г. по НАХД № 18689/2019г. на СРС, 122 състав е отменено наказателно постановление /НП/ № 22-005918/11.11.2019г., издадено от Директора на дирекция „Инспекция по труда“ - [населено място].

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, приложим по препращане от чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

За да постанови оспореното решение районният съд е приел, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на производствените правила. По същество районният съд е направил извод за материална незаконосъобразност на оспореното наказателно постановление, тъй като посочената дата на извършването му 30.05.2019г., като предхождаща датата на командирания, не би обусловила извод за съставомерност на деянието.

Решението е постановено при спазване на материалния закон.

Съгласно разпоредбата на чл. 121а от КТ Командирване на работници или служители в рамките на предоставяне на услуги е налице, когато:

1. български работодател командирова работник или служител на територията на друга държава - членка на Европейския съюз, държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария:

а) за своя сметка и под свое ръководство въз основа на договор, сключен между работодателя и ползвателя на услугите;

б) в предприятие от същата група предприятия;

2. работодател, регистриран по законодателството на друга държава - членка на Европейския съюз, държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, на Конфедерация Швейцария или на трета държава командирова работник или служител на територията на Република България:

а) за своя сметка и под свое ръководство въз основа на договор, сключен между работодателя и ползвателя на услугите;

б) предприятие от същата група предприятия.

Според разпоредбата на чл.2, ал.1 от Наредба за условията и реда за командирване и изпращане на работници и служители в рамките на предоставяне на услуги, при командирване на работници или служители в случаите по чл. 121а, ал. 1, т. 1 КТ и по чл. 107т, ал. 4 от КТ работодателят и работникът или служителят уговарят с допълнително писмено споразумение изменение на съществуващото между тях трудово правоотношение за срока на командирването.

Сочената за нарушена норма на чл.7 от Наредбата гласи, че не се допуска командирване или изпращане на работник или служител, когато не е сключено споразумение по чл. 2, ал. 1 или трудов договор по чл. 3, ал. 1.

От анализа на цитираните разпоредби се налага извода, че при командирване на работници или служители в случаите по чл. 121а, ал. 1 от КТ, работодателят и работникът или служителят следва да се уговорят с допълнително писмено

споразумение, което да се изменени съществуващото между тях трудово правоотношение за срока на командироването. Срокът на командироването се определя със заповед за командироване. В случая лицето П. К. е командировано със заповед на работодателя си на 31.05.2019г. В НП се сочи, че нарушението е извършено на 31.05.2019г. Следователно не може да бъде вменено на работодателя, че е извършил нарушение на чл.7, вр. с чл.2, ал.1 от Наредбата на дата, предхождаща самата заповед за командироване.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и във връзка с изменението чл.63, ал.3-5 от ЗАНН /ДВ, бр.94 от 29.11.2019г./, искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в доказания размер на 1200 лева съгласно представения договор за правна помощ и две фактури.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 и чл. 222, ал. 1 от АПК, Административен съд София-град, XV касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 10.03.2021г. по НАХД № 18689/2019г. на СРС, 122 състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № 22-005918/11.11.2019г., издадено от Директора на дирекция „Инспекция по труда“ - [населено място].

ОСЪЖДА Дирекция „Инспекция по труда“ - [населено място] да заплати на [фирма] - [населено място], представлявано от управителя К. Ж. Р. съдебни разноски по делото в размер 1200 лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.